

УДК 82(1-87)-343-93
У74

Серія «Для найменших»

Holeinone, Peter. Le Fiabe più Belle / Peter Holeinone (testi), Tony Wolf, Piero Cattaneo, Severino Baraldi (illustrazioni). — Italia : Giunti Editore S.p.A., 2011. — 480 p.

Художники Тоні Вульф, П'єро Каттанео, Северіно Баральді

Дизайнер обкладинки Світлана Кривошей

Переклад з італійської Наталії Мірошник

У74 У світі чарівних казок / Пітер Холейнон (текст), Тоні Вульф, П'єро Каттанео, Северіно Баральді (ілюстрації) ; пер. з італ. Наталії Мірошник. — Х. : Віват, 2023. — 224 с. : кольор. іл. — (Серія «Для найменших», ISBN 978-617-690-629-2).
ISBN 978-617-17-0231-8 (укр.)
ISBN 978-88-09-76896-3 (італ.)

УДК 82(1-87)-343-93

ISBN 978-617-690-629-2 (серія)
ISBN 978-617-17-0231-8 (укр.)
ISBN 978-88-09-76896-3 (італ.)

© Giunti Editore S.p.A., 2011, Firenze-Milano
Dami International, a brand of Giunti
Publishing Group
www.giunti.it
© ТОВ «Видавництво «Віват»», видання
українською мовою, 2023

Русалонька 6

Дюймовочка 18

Гидке каченя..... 25

Стійкий олов'яний солдатик31

Нове вбрання короля40

Принцеса на горошині46

Кресало..... 48

Снігова Королева..... 54

Піноккіо..... 63

Лисиця та виноград..... 88

Кінь і Віслук90

Заєць і Черепаха 92

Мишача рада 94

Краб і Чапля96

Дві миші..... 98

Як Лев на війну ходив.....	102
Ворона і Лисиця.....	104
Цикада і Мураха.....	106
Вісюк, який уважав себе розумним.....	108
Вовк і Ягня.....	110
Марнославна Ворона.....	112
Цапи-впертюхи.....	115
Самозакоханий Олень.....	116
Лисиця й Лелека.....	118
Віл і Жаба.....	120
Лев і Миша.....	122
Лисиця, Змія і Селянин.....	124
Жадібний пес.....	129
Гензель і Гретель.....	130

Білосніжка і семеро гномів.....	140
Трійко поросят.....	150
Румпельштільцхен.....	156
Вовк і семеро козенят.....	164
Гноми-чарівники.....	170
Пригоди Мізинчика.....	172
Золота гуска.....	176
Заєць та Їжак.....	180
Бременські музики.....	184
Сім воронів.....	188
Золота рибка.....	198
Гуллівер.....	204
Чарівна сопілка.....	214
Шпак-співак.....	220

Русалонька

Колись дуже, дуже давно на дні глибочезного океану викрашався дивовижний палац. Жив там володар підводного світу зі своїми доньками — п'ятьма прекрасними русалками.

Наймолодша, котру всі називали просто Русалонькою, відрізнялася від сестер не лише чарівною вродою, а й голосом. Коли вона співала, геть усі підводні мешканці збиралися послухати її.

А ще юній Русалоньці до душі було милуватися слабеньким сонячним світлом, що заледве просочувалося крізь товщу води.

— Ох, як кортить мені зринули на поверхню! Побачити небо, почути голоси людей, відчутти пахощі квітів! — якось сказала вона своїй матусі.

А та й відповіла:

— Молоденька ти ще. От виповниться тобі п'ятнадцять — тоді татко й дозволить сплисти на поверхню, так само, як свого часу дозволив твоїм сестрам.

Ну що робити? Довелося Русалоньці лише мріяти й тужити за світом людей, доки не настали її довгоочікувані народини.

Того дня батько покликав її і сказав:

— Тепер можеш сплисти на поверхню. Але пам'ятай: наземний світ не для нас!

Щойно було промовлено останнє слово, Русалонька метнулася нагору, виринула і — о диво! — вперше побачила небо, всіяне зорями. Усівшись на скелі, вона роззирнулася навкруги, аж раптом на обрії забовванів корабель, і з палуби долинув веселий гомін. А за мить усе навколо осяяли спалахи барвистих вогнів — ніч сповнилася гахкання феєрверків.

— Хай живе наш капітан! Най йому завжди щастить! Ура! Ура! — радісно закричали на судні.

Наблизившись до корабля, схвильована Русалонька побачила юнака, на чию честь улаштували свято. Високий, смаглявий, із гордовитою поставою, він радісно всміхався, і юна мандрівниця очей не могла від нього відвести.

Бучні гуляння на палубі тривали, однак і морю заманулося розгулятися. Крижаний вітер здійняв хвилі, небо набуло чорнильно-чорної барви, над водою замиготіли зловісні блискавки. Уже незабаром здійнявся страшенний буревій, і корабель, заскочений зненацька, пішов на дно.

Певної миті Русалонька побачила у воді молодого капітана, освітленого блискавкою, і пірнула, щоб витягти його на берег. А тоді разом із ним попливла щодуху — так кортіло їй вирвати його з пазурів смерті.

Коли вони дісталися берега, Русалонька поклала непритомного юнака на пісок і чимшвидше повернулася в океан. Неподалік залунали людські голоси, і це злякало її.

— Швидше допоможіть, тут людина! — закричала якась молодиця.

На щастя, юнак не постраждав. За мить його повіки розклепились, і першим, що він побачив, було гарненьке личко панни, яка схилилася над ним.

— Дякую за порятунок... — пробурмотів він прекрасній незнайомці. І попрямував до замку, гадки не маючи, хто насправді його врятував.

Провівши його очима, Русалонька повернулася до підводного палацу і зачинилась у своїх покоях. Її кохання до молодого вродливця було безнадійне, і бідолашна не знала, що їй робити.

Єдиною, хто міг би допомогти, була Відьма Безодні. Від розпачу Русалонька наважилася звернутися до неї.

— Тобі потрібні людські ноги! Хочеш, подарую? — розреготалася чаклунка. — Тільки є умова: за мою магію маєш віддати мені свій прекрасний голос, а отже, замовкнеш навіки! Та й про наслідки не забувай. Стопи в тебе болітимуть так, наче ти по шпичаках ходиш. А якщо твій коханий одружиться з іншою, ти обернешся на піну морську.

— Я згодна! — у відчаї вигукнула Русалонька. І отримала чарівне зілля.